

# **TỪ BI ĐẠO TRÀNG SÁM PHÁP**

## **QUYỂN 3**

### **CHƯƠNG THỨ BẢY**

#### **NÓI RÕ QUẢ BÁO**

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng trước đã thuật rõ tội báo của ác nghiệp. Vì hoạn lụy của ác báo cho nên trái với nghiệp thù thắng tốt đẹp. Vì ác nghiệp nên phải đọa trong ba đường dữ trái khắp ác thú và sanh ra ở nhơn gian để chịu trả quả báo đau khổ. Quả báo đau khổ như thế đều do nhơn duyên tức đời trước đem lại. Bây giờ xả thân này chịu thân khác để chịu trả quả báo mãi mãi không thôi.

Bởi thế chư Phật và chư đại Bồ tát dùng sức thần thông thiên nhãn, thấy hết thấy chúng sanh trong ba cõi khi hết phước rồi, cứ theo nghiệp báo mà đọa vào các chỗ khổ. Thấy chúng sanh từ cõi trời vô sắc giới do tâm đắm trước thiên định. Thoạt vậy mạng chung, hết phước đọa xuống cõi trời dục giới. Vì hết phước nên cũng có khi đọa làm cầm thú. Những chúng sanh ở cõi trời sắc giới, khi hết phước cũng phải sa đọa như vậy. Từ chỗ thanh tịnh đọa xuống dục giới là chỗ không thanh tịnh vì ở chỗ không thanh tịnh nên trở lại thọ lấy dục lạc. Chúng sanh ở sáu cõi trời dục giới khi hết phước đọa xuống địa ngục chịu vô lượng khổ.

Chư Phật và Bồ tát lại thấy chúng sanh ở trong nhơn đạo, nhờ sức tu tập thiện được sanh làm người. Ngay trong thân người cũng có lắm khổ khi mạng chung phần nhiều lại đọa vào các đường ác.

Lại thấy chúng sanh trong đường súc sanh chịu lắm khổ não, bị đánh đập xua đuổi, chở nặng, đi xa, đau đớn khôn khổ, trày vai trợt cổ, sắt nóng thiêu thân.

Lại thấy chúng sanh trong đường ngạ quỷ thường bị đói khát khổ sở, bị lửa thiêu thân như ở thời mạt kiếp. Nếu không nhờ một mảy căn lành để cứu vớt thì vĩnh kiếp không thể giải thoát. Nếu có được chút phước thì được sanh lên làm người nhưng thân hình ốm yếu, nhiều tật bệnh và sống yếu chết non.

Vậy đại chúng nên biết thiện ác như hai bánh xe theo nhau chưa từng tạm nghỉ thì quả báo cũng do đó mà liên tiếp không thôi, xoay vần như sợi dây xích chuyển nối mãi mãi.

Sang hèn giàu nghèo đều tùy hạnh nghiệp của mỗi người mà chịu trả quả báo.

Không phải sang hèn như vậy mà không có nguyên nhân, không lẽ vô cớ mà có quả báo sang hèn như vậy, thì rất phi lý.

Trong kinh Phật dạy rằng:

- Làm người, giàu sang, quốc vương, trưởng giả là do cái nhơn đời trước lễ bái phụng sự Tam Bảo mà ra.
- Làm người giàu có to lớn là do cái nhơn đời trước bố thí mà ra.
- Làm người sống lâu là do cái nhơn đời trước không sát sanh mà ra.
- Làm người đoan chánh là do cái nhơn đời trước nhẫn nhục mà ra.
- Làm người siêng tu là do cái nhơn đời trước không biếng nhác mà ra.
- Làm người có tài ba sáng suốt, hiểu rộng thấy xa là do cái nhơn đời trước tu trí huệ mà ra.
- Làm người có âm thanh trong trẻo là do cái nhơn đời trước ca vịnh tán thán Tam Bảo mà ra.
- Làm người sạch sẽ không tật bệnh là do cái nhơn đời trước từ tâm mà ra.
- Làm người thân hình cao lớn tốt đẹp là do cái nhơn đời trước kính nhường người mà ra.

- Làm người thân hình thấp hèn nhỏ bé là do cái nhơn đời trước khinh khi người mà ra.
- Làm người thân hình xấu xa là do cái nhơn đời trước hay giận hờn mà ra.
- Làm người vô tri, không hiểu biết gì hết là do cái nhơn đời trước không học hỏi mà ra.
- Làm người ngu xuẩn đần độn là do cái nhơn đời trước không dạy bảo người mà ra.
- Làm người căm ngọng là do cái nhơn đời trước hay hủy báng người mà ra.
- Làm người hay bị kẻ khác sai khiến là do cái nhơn đời trước mắc nợ người không trả mà ra.
- Làm người da đen xấu xí là do cái nhơn đời trước che ánh sáng quang minh của Phật mà ra.
- Làm người sinh vào nước lửa hình là do cái nhơn đời trước ăn mặc quần áo mỏng manh suồng sã, cho mình là hơn người mà ra.
- Làm người sanh vào nước móng ngựa là do cái nhơn đời trước đi giày dép tưởng mình là hơn người, dành đi trước mà ra.
- Làm người sanh vào nước xuyên ngực là do cái nhơn đời trước bỏ thí làm phước, rồi sanh tâm hối hận tiếc của mà ra.
- Làm người sanh trong loài hưu nai là do cái nhơn đời trước dọa nạt người, làm người khiếp sợ mà ra.
- Làm người sanh trong loài rồng là do cái nhơn đời trước ưa dõn cột múa nhảy mà ra.
- Làm người thân hình sinh lở ghẻ dữ là do cái nhơn đời trước ưa đánh đập chúng sanh mà ra.
- Làm người được người thấy mình liền sanh tâm hoan hỷ là do cái nhơn đời trước mình thấy người cũng sanh tâm hoan hỷ.
- Làm người hay bị quan bắt giam cầm là do cái nhơn đời trước hay bắt giam cầm chúng sanh trong lồng trong chậu mà ra.

- Làm người ngồi nghe thuyết pháp mà nói chuyện làm loạn động tâm người khác, sau sẽ đọa trong loài chó trập tai.
- Làm người ngồi nghe thuyết pháp mà không để ý nghe cho hiểu sau sẽ đọa trong loài lừa dài tai.
- Làm người tham ăn một mình, keo rít, bòn xén, sau sẽ đọa loài quỷ đói. Hết kiếp quỷ đói sanh ra làm người bần cùng đói khát.
- Làm người đem đồ ăn dở cho kẻ khác, sau sanh làm heo lợn loài bộ hung.
- Làm người hay cướp giựt của kẻ khác, sau đọa làm dê, bị kẻ khác lột da ăn thịt.
- Làm người ưa trộm cướp của kẻ khác, sau đọa làm trâu ngựa, bị người sai khiến.
- Làm người ưa nói vọng ngữ, tuyên truyền điều xấu của kẻ khác, sau đọa địa ngục, bị quỷ sứ rót nước đồng sôi vào miệng, kéo dài lưỡi ra cho trâu cày. Tội hết rồi, người ấy sanh làm chim cù dục, chim cú, người nghe tiếng nó kêu, ai cũng sợ hãi, cho là yêu quái, đều nguyên rửa cho nó chết.
- Làm người ưa uống rượu say, sau đọa vào địa ngục phát sí (*nước phân sôi trào*). Tội hết rồi người ấy sanh vào loài tinh tinh. Hết nghiệp tinh tinh, được sanh làm người, ngoan độn, ngu si, không ai đếm xỉa đến.
- Làm người tham lường sức mạnh của kẻ khác, sau sẽ đọa làm voi.

Than ôi! Ở địa vị giàu sang, làm người trên trước mà đánh đập kẻ dưới. Kẻ dưới không biết thưa kiện với ai. Những người như thế, chết vào địa ngục, kể cả ngàn vạn năm, chịu quả báo đau khổ. Từ địa ngục ra, lại đọa làm trâu, bị xâu xỏ mũi miệng dắt thuyền kéo xe, roi gậy to lớn đánh đập khổ sở, để đền lại nợ oan trái ngày xưa.

Lại nữa, người ăn ở dơ bẩn là từ trong loài heo mà đầu thai ra.

Người xan tham keo kiệt, không tự xét mình là từ trong loài chó mà đầu thai ra.

Những người gâm gù, tự dụng một mình là từ trong loài dê mà ra.

- Người có tánh táo bạo, nóng nảy, không hay nhẫn nhục là từ trong loài khỉ, vượn, hầu mà đầu thai ra.

- Người có thân hình tanh hôi là từ trong loài cá trạnh mà đầu thai ra.

- Người có tâm thâm hiểm, độc ác là từ trong loài rắn độc mà đầu thai ra.

- Người không có từ tâm tàn nhẫn, bạo hại, là từ trong loài hổ báo, sài lang mà đầu thai ra.

Ngày nay Đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng, đã sanh ra làm người trong thế gian bị nhiều bệnh, chết sớm, biết bao thống khổ không thể kể xiết, như thế là do ba nghiệp gây ra, nên khiến người “*tu hành*” phải mắc lấy quả báo trong ba đường dữ.

Sở dĩ có ba đường dữ là vì có tham sân si. Và lại cũng vì có ba độc tham sân si ấy mà người tự thiêu đốt lấy mình, miệng thường nói ác, tâm thường nghĩ ác, thân thường làm ác.

Do các điều ác ấy làm cho thân người thường chịu các khổ não, không cùng tận. Đến khi mạng chung, hồn cô bơ vơ. Mình làm mình chịu, cha mẹ vợ con không thể cứu được.

Thoạt vậy trong nháy mắt, đến chốn diêm vương, nguơ đầu, ngục tốt ở trong địa ngục không kể tên tí, chỉ xét sổ tội phước, kiểm điểm nặng nhẹ, thiện ác nhiều ít, trong lúc sanh tiền đã làm thế nào thì thần thức tự thú tội, không dám che giấu. Do vì nhơn duyên ấy nên phải theo nghiệp mà chịu trả quả báo, đến chỗ khổ hay vui là do mình làm mình chịu mờ mờ mịt mịt ly biệt lâu dài, đường ai nấy đi, không bao giờ gặp nhau trở lại.

Và lại, các vị thiên thần ghi chép thiện ác của người không thiếu sót mảy may. Người thiện làm lành được phước thêm tuổi, người

ác làm dữ, giảm thọ thêm khổ. Cứ xoay vần như vậy, mãi mãi rồi lại đọa làm quỷ đói. Hết kiếp quỷ đói, thoát ra làm súc sanh. Tội khổ vô lượng không thể chịu nổi, không bao giờ cùng.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng đều nên phải tự tỉnh ngộ mà sanh tâm hổ thẹn.

Trong kinh Phật dạy rằng: “Làm lành gặp lành, làm dữ gặp dữ”. Nhưng trong đời ngũ trược ác thế, chúng ta không nên làm ác; làm lành không mất quả lành, làm ác tự rước lấy tai họa.

Chớ cho khinh thoát lập ra pháp sám này.

Kinh dạy rằng: “Chớ khinh điều thiện nhỏ cho là không phước, giọt nước tuy nhỏ, chảy lâu cũng đầy bát to”.

Không chứa thiện nhỏ lấy gì có phước to để thành Thánh thành Phật, chớ khinh ác nhỏ mà nói là không có tội. Ác nhỏ chứa lại lâu ngày cũng đủ mất thân.

Đại chúng nên biết: Lành dữ họa phước đều do tâm tạo. Nếu không tạo nên thì không có kết quả. “Ương họa chứa lại, tội thành to lớn”. Chúng ta mắt thịt không thể thấy. Đó là lời Phật dạy ai dám không tin.

Chúng con đã cùng nhau vô phước, sanh vào đời mạt pháp, nếu không siêng năng học tập tu hành, không tự sức mình làm lành đến phút cuối cùng, tắt thở, khi ấy ăn năn đã muộn. Tuy vậy bây giờ đã cùng nhau thấy biết hết thấy tội lỗi như trong kinh đức Phật đã dạy: Người đã biết tội mình há lại không biết bỏ ác theo lành hay sao?

Đời nay nếu không dụng tâm xả thân cầu đạo quyết phải đọa địa ngục. Vì sao mà biết?

Vì trong lúc làm tội ôm lòng độc ác, mạnh mẽ nóng nảy, giận hờn, gắt gao, sâu sắc. Như giận một người nào quyết muốn cho người ấy chết. Nếu ghét một người nào, không ưa thấy điều tốt của người ấy. Nếu hủy báng một người nào, quyết khiến cho người ấy lâm

vào cảnh khổ. Nếu đánh một người nào, quyết khiến cho người ấy đau đớn thấu trời thấu đất.

Khi giận hờn tàn bạo tai hại thì không kể tôn ti thượng hạ, dùng lời xấu hổ, mắng nhiếc đủ điều; có khi la vang như sấm dậy, mắt như lửa đỏ. Còn khi làm phước thì thiện tâm rất yếu ớt. Lúc đầu muốn làm nhiều, sau lần lần giảm ít lại.

Lúc đầu muốn kinh doanh cho mau chóng, sau lại thả lỏng buông trôi. Tâm đã không chí quyết ngày tháng trôi qua, lần lượt tới lui cho đến khi quên mất việc thiện là xong. Xét như thế thì biết lúc làm tội tâm lực rất mãnh liệt cường thịnh; lúc làm phước thì chí ý bạc nhược yếu hèn.

Nay đem cái nhờn làm phước yếu hèn ấy mà cầu xa lìa quả báo làm ác mãnh liệt cường thịnh kia thì không thể được.

Kinh dạy rằng: “Sám hối thì tội gì cũng tiêu diệt hết”.

Nhưng than ôi! Đến lúc sám hối, quyết phải đầu thành đánh lễ, năm vóc sát đất như núi Thái Sơn sụp đổ, không tiếc thân mạng mới mong diệt được tội.

Vì diệt được tội nên phải ân cần, thành khẩn cùng nhau xét mình từ khi sanh ra cho đến ngày nay đã gây ra bao nhiêu tội lỗi. Phải tự xét trách như thế mới không tiếc thân mạng, chịu khó nhọc mà sám hối.

Nếu tạm thời nhiều Phật liền sanh tâm mỗi một, chán nản, tạm thời lễ bái liền nói sức lực không kham; hoặc tạm thời ngồi ngay tĩnh niệm, liền nói nên phải có tin tức chứng ngộ gì. Hoặc nói không nên làm cho thân thể quá mỗi một, phải cần dưỡng, không được làm khổ thân.

Vừa nằm xuống ngủ liền mê man như chết, không bao giờ tưởng nhớ đến việc ta phải lễ Phật quét tháp, quét chùa làm những việc khó làm. Và chẳng, kinh có dạy rõ ràng:

“Chưa từng có một mảy may thiện nào từ sự giải đãi lười biếng mà sanh ra; chưa từng có một chút phước nào từ sự kiêu mạn, tự do tự đắc mà được”.

Đệ tử chúng con tuy được làm thân người, nhưng tâm hay trái đạo, vì sao mà biết? Vì từ sớm đến trưa, từ trưa đến chiều, từ chiều đến tối, từ tối đến sáng. Cho đến không có một thời giờ một khắc, một niệm, một khoảnh nào mà chúng con để tâm nhớ tưởng Tam Bảo, nghĩ nhớ lý tứ đế, cũng không có một chút tâm nào nghĩ nhớ báo ơn cha mẹ, không có một chút tâm nào nghĩ nhớ báo ơn Sư trưởng; Không có một chút tâm nào muốn bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, không có một chút tâm nào muốn học thiền định, muốn tu trí huệ.

Nay thử đem kiểm điểm lại các pháp thanh bạch thì chúng con không có một pháp nào đáng kể.

Trái lại những phiền não trọng chương thì không biết bao nhiêu mà kể, đầy tai đầy mắt.

Nếu không kiểm soát như thế thì chúng con cũng tự hào rằng: công đức của chúng ta rất nhiều. Nếu có làm được chút việc thiện gì thì nói ta hay làm người khác không hay làm; ta hay tu người khác không hay tu; ý chí cao ngạo, xem như “*mục hạ vô nhon*”, quanh mình không còn ai nữa. Xét lại mà nghĩ, thật là đáng xấu hổ.

Nay đối trước đại chúng, chúng con xin sám hối các tội lỗi ấy, mong đại chúng hoan hỷ bố thí cho, tương lai không còn chương ngại nữa.

Đại chúng cũng nên tự rửa sạch thân tâm. Theo sự trình bày quả báo như trước đã thuật đủ thì không thể tự khoan dung mà không cầu xả bỏ tội lỗi.

Đại chúng chớ nói ta không có các tội ấy, ta đã vô tội, cần gì sám hối. Nếu đại chúng có nghĩ như thế, nguyện xin từ bỏ ngay tâm

niệm ấy đi. Phải chăng bao nhiêu làm lỗi vi tế đã kết thành tội lớn đại.

Thoạt vậy giận, hờn, sân tâm liền khởi tập thành tánh quen, khó có thể sửa đổi mau chóng, không thể buông tâm phóng ý mà không ngăn ngừa.

Nếu hay đề nén nhẫn nhịn thì phiền não có thể trừ. Người nào giải đãi lười biếng, buông lung thì không thể tề độ được.

Đệ tử chúng con ngày nay mong nhờ sức từ bi hộ niệm của chư Phật, chư đại Bồ tát sức bốn thế nguyện lực mà nói kinh: ‘TỘI NGHIỆP, BÁO ỨNG, ĐỊA NGỤC’ nên chúng con hết lòng lắng nghe.

“Ta nghe Đức A Nan thuật lại như thế này: Một hôm Phật ở tại thành Vương xá, trong núi Kỳ-xà-quật, cùng với chư đại Bồ tát ma ha tát, các vị Thanh văn và quyến thuộc của các ngài đông đủ; cũng có các vị Tỳ kheo, Tỳ kheo ni, ưu bà tắc, ưu bà di, chư thiên, quỷ thần, thấy đều đến dự hội đông đủ”.

Lúc bấy giờ có ngài Tín Tướng Bồ tát bạch Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn hôm nay có đủ chúng sanh ở các đường địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, sang, hèn, giàu, nghèo không biết bao nhiêu chủng loại. Phàm có chúng sanh nào nghe được Phật thuyết pháp thì cũng như con thơ gặp mẹ, như bệnh gặp thuốc, như lạnh có áo, như tối có đèn. Thế Tôn thuyết pháp lợi ích cho chúng sanh cũng như thế ấy”.

Lúc bấy giờ Phật thấy thời cơ đã đến; biết các vị Bồ tát khuyến mời Phật thuyết pháp rất ân cần; Phật liền phóng đạo hào quang trắng giữa hai chân mày, soi khắp mười phương vô lượng thế giới, địa ngục không còn, thống khổ cũng hết.

Lúc bấy giờ hết thấy chúng sanh đang chịu tội, tìm ánh sáng quang minh của Phật mà tới; nhiều quanh Phật bảy vòng nhất tâm lạy

Phật khuyến mời Phật thuyết pháp, rộng giáo hóa chúng sanh, khiến chúng sanh mong nhờ nghe pháp mà được giải thoát.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng cũng nên chí thành khuyến mời chư Phật thuyết pháp như vậy; nguyện cho chúng sanh đều được giải thoát.

Chúng con cùng nhau chí tâm, một lòng tha thiết, đánh lễ Thế tôn, năm vóc sát đất như núi Thái Sơn sụp đổ mà khuyến thỉnh mười phương tận hư không giới hết thảy chư Phật thuyết pháp. Nguyện Phật đem sức từ bi, cứu các khổ não cho chúng sanh được an vui.

Lại xin khuyến thỉnh quy y thế gian Đại Từ Bi Phụ:

**Nam mô Di Lặc Phật**

**Nam mô Thích Ca Mâu Ni Phật**

**Nam mô Phạm Thiên Phật**

**Nam mô Bất Thối Chuyển Luân Thành Thủ Phật**

**Nam mô Đại Hưng Quang Vương Phật**

**Nam mô Pháp Chứng Tôn Phật**

**Nam mô Nhật Nguyệt Đăng Minh Phật**

**Nam mô Tu Di Phật**

**Nam mô Đại Tu Di Phật**

**Nam mô Siêu Xuất Tu Di Phật**

**Nam mô Dụ Như Tu Di Phật**

**Nam mô Hương Tượng Phật**

**Nam mô Vi Nhiễm Hương Huân Phật**

**Nam mô Tịnh Quang Phật**

**Nam mô Pháp Tối Phật**

**Nam mô Hương Tự Tại Vương Phật**

**Nam mô Đại Tập Phật**

**Nam mô Hương Quang Minh Phật**

**Nam mô Hỏa Quang Minh Phật**

**Nam mô Vô Lượng Quang Minh Phật**

**Nam mô Sư Tử Du Hý Bồ Tát**  
**Nam mô Sư Tử Phấn tấn Bồ Tát**  
**Nam mô Kiên Động Tinh Tấn Bồ Tát**  
**Nam mô Kim Cang Huệ Bồ Tát**  
**Nam mô Vô Biên Thân Bồ Tát**  
**Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát**  
**Nam mô Phật Đà**  
**Nam mô Đạt Ma**  
**Nam mô Tăng Già.**

Lại quy y như vậy mười phương tận hư không giới hết thấy Tam bảo. Nguyên xin Tam Bảo cứu hộ hết thấy chúng sanh; diệt trừ hết thấy khổ não, khiến các chúng sanh liền được giải thoát, bỏ ác theo lành, không làm ác nữa; từ nay trở đi không còn đọa địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh nữa; thân khẩu ý đều thanh tịnh; không nghĩ đến việc ác của người; xa lìa các nghiệp chướng; được các nghiệp thanh tịnh; hết thấy tà ma không thể lay chuyển; thường tu bốn món vô lượng tâm<sup>(1)</sup> tinh tiến dũng mãnh, trồng các căn lành vô lượng vô biên; xả thân này thọ thân khác đều được thường sanh nơi phước địa; nhớ ba đường khổ, phát tâm bồ đề tu đạo Bồ tát không thôi không dứt. Lục độ<sup>(2)</sup> tứ đẳng<sup>(3)</sup> thường được hiện tiền. Tam minh<sup>(4)</sup> lục thông, thường được như ý tự tại. Ra vào cảnh giới của chư Phật, chơi giỡn tự do cùng các vị Bồ tát thành bậc chánh giác.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng nên sanh tâm sợ hãi, sanh tâm từ bi nhất tâm nhất ý, lắng lòng mà nghe và suy nghĩ cho kỹ.

Lúc bấy giờ đức Thế Tôn phóng đạo bạch hào tướng quang ở giữa hai chận mây soi sáng khắp hết thấy chúng sanh trong sáu đường. Khi ấy ngài Tín Tướng Bồ tát vì thương xót hết thấy chúng sanh, liền từ tòa ngồi đứng dậy đến trước Phật quỳ gối chấp tay bạch Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Nay có chúng sanh bị các ngục tốt cắt chặt bầm chém thân thể từ đầu đến chân. Chúng sanh ấy bị chặt và chết ngất thì có gió xảo phong thổi sống lại. Sống rồi lại bị chặt, chịu khổ báo như thế vô cùng vô tận không bao giờ ngừng là vì tội gì vậy”.

Phật bảo: “Những chúng sanh ấy ở các đời trước không tin Tam Bảo, không biết cúng dường bất hiếu với cha mẹ, sanh tâm ác nghịch; làm nghề hàng thịt, cắt chặt chúng sanh, vì các nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy”.

– Lại có chúng sanh, thân thể sần sượng tê cứng cả người, mảy râu rụng hết, toàn thân bầm đỏ, bạn với chim muông, vắng vẻ bóng người bà con xa bỏ, không ai muốn thấy. Ác báo như thế là bệnh phong hủi. Vì nhơn duyên gì mà mắc phải tội ấy?

Phật đáp: “Vì đời trước người ấy không tin Tam Bảo, bất hiếu với cha mẹ, phá tháp hủy chùa, bóc lột người tu hành, chém bắn Thánh Hiền, tổn thương sư trưởng, chưa từng biết quấy; vong ơn bội nghĩa, hành động như cầu khuyển (*chó*) làm xấu người trên, không kể thân sơ, không biết hổ thẹn, vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy”.

– Lại có chúng sanh thân hình dài lớn, tai điếc, chân không có, quần quai, bò lết mà đi, chỉ ăn đất cát mà sống; bị các sâu trùng nhỏ nhiệm cắn rức; ngày đêm chịu khổ vô cùng không gián đoạn; vì nhơn duyên gì mắc phải tội ấy?

Phật dạy: “Vì đời trước làm người chỉ biết có mình, không tin lời hay, lời lành của kẻ khác. Bất hiếu với cha mẹ, trái ý phản nghịch, hoặc làm địa chủ hay làm quan to, trấn nhậm bốn phương, hoặc làm châu trưởng cai trị đốc suất dân chúng mà cậy oai ỷ thế, xâm đoạt của người cách vô lý, không đạo đức, làm cho dân chúng cùng khổ. Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy.”

– Lại có chúng sanh đui cả hai mắt, không thấy biết gì, hoặc bị cây đè, hoặc sa hầm hố mà chết, chết rồi sống lại; sống lại rồi chết, cứ như thế mãi. Vì nhơn duyên gì, mắc phải tội ấy?

Phật đáp: “Vì đời trước không tin tội phước, che ánh sáng của Phật, may bít mắt người, giam nhốt chúng sanh, lấy bao lấy đầy bao đầu chúng sanh, không cho trông thấy. Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy”.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng nghe lời kinh dạy như vậy rất đáng sợ hãi.

Chúng con cũng có thể đã làm những tội như thế. Nhưng vì vô minh che lấp tâm tánh nên không tự nhớ biết đó mà thôi.

Những tội như vậy vô lượng vô biên đến đời sau sẽ chịu khổ báo.

Ngày nay chí tâm, một lòng tha thiết, đầu thành đánh lễ, năm vóc sát đất như núi Thái sụp đổ, cầu xin sám hối, hổ thẹn ăn năn, cải đổi tâm tánh. Những tội đã làm rồi nhờ sám hối mà trừ diệt. Những tội chưa làm, từ nay thanh tịnh. Nguyện xin quy y hết thảy mười phương chư Phật.

**Nam mô Di Lặc Phật**

**Nam mô Thích Ca Mâu Ni Phật**

**Nam mô Khai Quang Minh Phật**

**Nam mô Nguyệt Đăng Quang Phật**

**Nam mô Nhật Nguyệt Quang Phật**

**Nam mô Nhật Nguyệt Quang Minh Phật**

**Nam mô Hỏa Quang Minh Phật**

**Nam mô Tập Âm Phật**

**Nam mô Tối Oai Nghi Phật**

**Nam mô Quang Minh Tôn Phật**

**Nam mô Liên Hoa Quân Phật**

**Nam mô Liên Hoa Hưởng Phật**

**Nam mô Đa Bảo Phật**

**Nam mô Sư Tử Hồng Phật**  
**Nam mô Sư Tử Âm Vương Phật**  
**Nam mô Tinh Tấn Quân Phật**  
**Nam mô Kim Cang Đồng Dược Phật**  
**Nam mô Độ Nhất Thế Thuyền Tuyệt Chúng Nghi Phật**  
**Nam mô Bảo Đại Thị Tùng Phật**  
**Nam mô Vô Ưu Phật**  
**Nam mô Địa Lực Trì Đồng Phật**  
**Nam mô Tối Đồng Dược Phật**  
**Nam mô Sư Tử Tác Bồ Tát**  
**Nam mô Khí Âm Cái Bồ Tát**  
**Nam mô Tịch Căn Bồ Tát**  
**Nam mô Thường Bất Ly Thế Bồ Tát**  
**Nam mô Vô Biên Thân Bồ Tát**  
**Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát**  
**Nam mô Phật Đà**  
**Nam mô Đạt Ma**  
**Nam mô Tăng Già.**

Lại quy y như vậy mười phương tận hư không giới hết thấy Tam Bảo, nguyện xin Tam Bảo rủ lòng đại từ đại bi, gia hộ cứu vớt, khiến các chúng sanh liền được giải thoát. Vì các chúng sanh mà diệt trừ những nghiệp địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, khiến các chúng sanh rốt ráo không chịu các quả báo dữ nữa, khiến các chúng sanh bỏ khổ trong ba đường ác, đồng đến chỗ trí huệ, đều được yên ổn, hoàn toàn an vui.

Nguyện xin Tam Bảo đem ánh sáng đại quang minh diệt trừ mê mờ rất si ám cho chúng sanh; phân biệt rộng rãi, giải thích rõ ràng pháp môn vi diệu, thậm thâm nhiệm mầu cho chúng sanh nghe, khiến chúng sanh đều được chứng quả vô thượng bồ đề, thành bậc Chánh giác.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng lại nên chí thành nhất tâm mà nghe, suy nghĩ cho kỹ:

Tín Tướng Bồ tát bạch Phật rằng: Bạch đức Thế Tôn:

Lại có chúng sanh ngọng lịu ồm ồm, miệng không thể nói, dầu có nói cũng không rõ ràng. Vì nhơn duyên gì, mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Vì đời trước người ấy phỉ báng Tam Bảo khinh hủy Thánh đạo, bàn luận việc xấu tốt của người, tìm việc hay dở của người, vu oan cho kẻ lương thiện, ghen ghét người hiền. Vì nhơn duyên ấy, nên mắc phải tội như vậy.

– Lại có chúng sanh bụng lớn như trống, cổ nhỏ như kim, không thể ăn nuốt được. Nếu có đồ ăn, đồ ăn biến thành máu mủ. Vì nhơn duyên gì mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Vì đời trước, người ấy trộm cắp đồ ăn của chúng. Khi có đại hội, sắm các thức ăn ngon, người ấy riêng lấy mà ăn, hoặc lấy mè muối, gạo cơm ra chỗ khuất mà ăn. Lại thêm keo rít, tiếc của mình, tham của người, thường ôm lòng độc ác, cho người uống thuốc độc, ghệt thở không thông. Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy.

– Lại có chúng sanh thường bị ngục tốt thiêu đốt, dội nước sôi nóng vào thân, đóng đinh sắt vào thân; đóng rồi tự nhiên hỏa bốc thiêu cháy thân thể thấy đều phỏng đỏ. Vì nhơn duyên gì mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Vì đời trước làm thầy châm lể, tổn thương thân thể con người. Châm chích không lành, gạt người lấy của, làm cho người đau khổ. Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy.

– Lại có chúng sanh thường ở trong cái vạc (*cái chảo nấu*) nước sôi nguừ đầu ngục tốt, tay cầm xoa sắt, móc bỏ vào vạc nấu chín rục, rồi thổi cho sống lại. Sống lại rồi nấu nữa. Vì nhơn duyên gì nên mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Vì đời trước người ấy làm nghề hàng thịt, giết chúng sanh, trụng nước sôi, nhổ sạch lông, giết hại rất nhiều không thể kể xiết. Vì nhơn duyên ác nghiệp ấy nên mắc phải tội như vậy.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng nghe lời kinh dạy như vậy rất đáng sợ hãi.

Chúng con không biết ở trong đường ác nào đã từng làm vô lượng tội nghiệp như thế. Đời sau quyết phải mắc quả báo ác nghiệt ấy. Ngay trong đời hiện tại chúng con cũng có thể mắc phải quả báo ác nghiệt ấy. Âm cúng, ngọng lịu, miệng không thể nói, hoặc bụng lớn cổ nhỏ, không thể ăn nuốt, mạng sống vô thường. Ngày nay tuy an vui ngày mai thế nào không thể biết được.

Thình lình gặp phải quả báo đến, không thể thoát được.

Mọi người đều nên hiểu rõ ý ấy, nhất tâm chánh niệm, chớ tư tưởng gì nữa, chỉ một lòng tha thiết năm vóc sát đất, đầu thành đánh lễ, nguyện vì hết thảy chúng sanh ở khắp trong bốn loài sáu đường, ngày nay đang chịu khổ, đã chịu khổ, hay sẽ chịu khổ mà quy y thế gian đại Từ Bi Phụ.

**Nam mô Di Lặc Phật**

**Nam mô Thích Ca Mâu Ni Phật**

**Nam mô Tự Tại Vương Phật**

**Nam mô Vô Lượng Âm Phật**

**Nam mô Định Quang Minh Phật**

**Nam mô Bảo Quang Minh Phật**

**Nam mô Bảo Cái Chiếu Không Phật**

**Nam mô Diệu Bảo Phật**

**Nam mô Đế Tràng Phật**

**Nam mô Phạn Tràng Phật**

**Nam mô A Di Đà Phật**

**Nam mô Thù Thắng Phật**

**Nam mô Tập Âm Phật**

**Nam mô Kim Cang Bộ Tinh Tấn Phật**  
**Nam mô Tự Tại Vương Thần Thông Phật**  
**Nam mô Bảo Hỏa Phật**  
**Nam mô Tịnh Nguyệt Tràng Xung Quang Minh Phật**  
**Nam mô Diệu Lạc Phật**  
**Nam mô Vô Lượng Tràng Phan Phật**  
**Nam mô Vô Lượng Phan Phật**  
**Nam mô Đại Quang Phổ Chiếu Phật**  
**Nam mô Bảo Tràng Phật**  
**Nam mô Huệ Thượng Bồ Tát**  
**Nam mô Thường Bất Ly Thế Bồ Tát**  
**Nam mô Vô Biên Thân Bồ Tát**  
**Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát**  
**Nam mô Phật Đà**  
**Nam mô Đạt Ma**  
**Nam mô Tăng Già.**

Lại quy y như vậy mười phương tận hư không giới hết thấy Tam Bảo nguyện xin chư Phật, chư Bồ tát, đem sức đại từ đại bi, cứu hộ hết thấy chúng sanh đang chịu khổ, dùng sức thần thông diệt trừ ác nghiệp cho các chúng sanh, hoàn toàn không đọa trở lại trong ba đường khổ, đến được chỗ an vui thanh tịnh, sanh ra chỗ nào cũng được thanh tịnh, công đức đầy đủ, không thể cùng tận. Xả thân thọ thân hằng gặp chư Phật, đồng với các vị đại Bồ tát thành đẳng chánh giác.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng lại gia tâm lực, lắng tai nghe kỹ.

Tín Tướng Bồ tát lại bạch Phật rằng: Bạch đức Thế Tôn, lại có chúng sanh ở trong hỏa thành tâm can bị thiêu đốt, bốn cửa thành tuy mở, nhưng chạy đến thì cửa liền tự đóng, chạy khắp đông tây

cũng không ra được, bị lửa thiêu sạch. Vì nhơn duyên gì mà mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Vì đời trước làm người thiêu đốt rừng núi, phá vỡ bờ đê, chiêm rán các thứ trứng gà vịt làm cho chúng sanh bị thiêu, bị đốt mà chết nên phải mắc tội như vậy.

– Lại có chúng sanh thường ở núi Tuyết Sơn bị gió lạnh thổi, da thịt nứt nẻ, cầu chết không được, cầu sống không được, khổ sở vô cùng không thể chịu nổi. Vì nhơn duyên gì mà mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Người ấy đời trước làm giặc, đón đường bóc lột áo quần người khác để tự tư dưỡng; mùa đông giá lạnh, lột truồng hình người khác làm cho họ phải chết lạnh và lột da xẻ thịt trâu dê, làm cho chúng sanh đau khổ vô lượng. Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy.

– Lại có chúng sanh thường ở trên núi đao, rừng kiếm, rờ đụng vào đâu thì liền bị cắt đứt đó, thân thể tay chân đều bị chặt nát, đau đớn khổ sở, không thể chịu nổi. Vì nhơn duyên gì mà mắc phải tội ấy?

Phật đáp; Vì người ấy đời trước làm nghề sát sanh, phanh thây xẻ thịt chúng sanh, cắt xẻo bóc lột, cốt nhục chia lìa, đầu mình tan rã, treo lên trên cao, cân lường mà bán, hoặc treo sống mà bán đau đớn vô cùng chúng sanh không thể chịu nổi. Vì nhơn duyên gì ác nghiệp ấy nên mắc phải tội như vậy.

– Lại có chúng sanh tai mắt v.v. năm căn không đủ. Vì nhơn duyên gì mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Vì đời trước nuôi chim bay chó chạy để đi săn bắn. Bắn chim bắn thú, hoặc bắn bễ đầu, hoặc bẫy đứt chân, nhổ sống lông cánh, làm chúng sanh đau khổ vô cùng không thể chịu nổi. Vì nhơn duyên ấy nên phải mắc tội như vậy.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng nghe lời kinh dạy như vậy rất đáng sợ hãi. Cùng nhau chí tâm, một lòng tha thiết, năm vóc sát đất, đầu thành đánh lễ, nguyện vì hết thảy chúng sanh

trong mười phương, hoặc đã chịu khổ, hoặc đang chịu khổ, hoặc sẽ chịu khổ mà quy y thế gian đại Từ Bi Phật.

**Nam mô Di Lặc Phật**

**Nam mô Thích Ca Mâu ni Phật**

**Nam mô Tịnh Quang Phật**

**Nam mô Bảo Vương Phật**

**Nam mô Thọ Căn Hoa Vương Phật**

**Nam mô Duy Vệ Trang Nghiêm Phật**

**Nam mô Khai Hóa Bồ tát Phật**

**Nam mô Kiến Vô Khủng Cụ Phật**

**Nam mô Nhất Thừa Độ Phật**

**Nam mô Độc Nội Phong Nghiêm Vương Phật**

**Nam mô Kim Cang Kiên Cường Tiêu Phục Hoại Tán Phật**

**Nam mô Bảo Hỏa Phật**

**Nam mô Bảo Nguyệt Quang Minh Phật**

**Nam mô Hiền Tối Phật**

**Nam mô Bảo Liên Hoa Bộ Phật**

**Nam mô Hoại Ma La Vĩng Độc Bộ Phật**

**Nam mô Sư Tử Hồng Lược Phật**

**Nam mô Bi Tinh Tấn Phật**

**Nam mô Kim Bảo Quang Minh Phật**

**Nam mô Vô Lượng Tôn Phong Phật**

**Nam mô Vô Lượng Tôn Ly Cấu Vương Phật**

**Nam mô Đức Thủ Phật**

**Nam mô Dược Vương Bồ Tát**

**Nam mô Dược Thượng Bồ Tát**

**Nam mô Vô Biên Thân Bồ Tát**

**Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát.**

Lại quy y như vậy mười phương tận hư không giới hết thấy Tam Bảo, nguyện xin Tam Bảo đem lòng đại từ, đại bi cứu hộ hết thấy

chúng sanh trong mười phương khiến các chúng sanh hiện đang chịu khổ liền được giải thoát; chúng sanh sẽ chịu khổ hoàn toàn, đoạn trừ phiền não, rốt ráo không sa đọa trở lại trong ba đường ác nữa.

Từ nay trở đi cho đến ngày thành Phật trừ sạch ba nghiệp chướng diệt hết năm sợ hãi; hoàn toàn đầy đủ công đức trang nghiêm; nhiếp hóa hết thảy chúng sanh hướng về vô thượng đạo, thành bậc chánh giác. Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng lại lắng lòng mà nghe:

Tín Tướng Bồ tát bạch Phật. Bạch đức Thế Tôn: Lại có chúng sanh què trệt, lưng cong, tay chân co quắp, không thể cầm nắm, không thể đi đứng. Vì nhơn duyên gì mà mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Vì đời trước làm người độc ác, để binh khí giữa đường, đặt sủng đặt gươm, đào hầm đào hố, hãm hại chúng sanh. Vì ác nghiệp ấy nên mắc phải tội như vậy.

— Lại có chúng sanh bị các ngục tốt trói buộc thân thể, gông cùm khổ ách, không thể thoát được. Vì nhơn duyên gì mà mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Vì đời trước người ấy chài lưới chúng sanh, buộc nhốt lục súc, hoặc làm chủ tể, quyền hành địa phương, cai trị dân chúng, tham lam vor vét, giam oan người vô tội, lương thiện, oán hận không biết kêu ai.

— Lại có chúng sanh hoặc điên, hoặc si, hoặc cuồng, hoặc sợ, không phân biệt được tốt xấu. Vì nhơn duyên gì mà mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Vì đời trước làm người uống rượu say sưa, loạn trí loạn tâm, phạm ba mươi sáu lỗi nên đọa làm người ngu si, cũng như người say không phân biệt được tốt xấu, thượng hạ tôn ty. Vì ác nghiệp ấy nên mắc phải tội như vậy.

– Lại có chúng sanh thân lùn, hình nhỏ, âm tạng rất lớn, thả xuống thì thân đau, phải vác ra sau lưng mà đi, đi đứng nằm ngồi đều bị trở ngại. Vì nhơn duyên gì mắc phải tội ấy?

Phật đáp: Vì đời trước buôn bán vàng ngọc, khen vật báu của mình, chê vật báu của người, thay đổi thắng đấu, vắn cân bẻ móc, (*gian lận thuróc tác*). Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng nghe lời Phật dạy như vậy rất đáng sợ hãi. Cùng nhau nhất tâm, một lòng tha thiết, năm vóc sát đất, đầu thành đánh lễ, nguyện vì hết thảy chúng sanh đã chịu khổ, hết thảy chúng sanh sẽ phải chịu khổ trong sáu đường; và nguyện vì cha mẹ, sư trưởng, tín thí đàn việt, thiện ác tri thức, rộng ra cho đến hết thảy chúng sanh khắp trong mười phương mà quy y thế gian đại Từ Bi Phụ.

**Nam mô Di Lặc Phật**

**Nam mô Thích Ca Mâu Ni Phật**

**Nam mô Vô Số Tinh Tấn Hưng Phong Phật**

**Nam mô Vô Ngôn Thắng Phật**

**Nam mô Vô Ngu Phong Phật**

**Nam mô Nguyệt Anh Phong Phật**

**Nam mô Vô Di Quang Phong Phật**

**Nam mô Nghịch Không Quang Minh Phật**

**Nam mô Tối Thanh Tịnh Vô Lượng Phan Phật**

**Nam mô Hiếu Đế Trú Duy Vương Phật**

**Nam mô Thành Tựu Nhất Thế Chư Sát Phong Phật**

**Nam mô Tịnh Huệ Đức Phong Phật**

**Nam mô Tịnh Luân Phan Phật**

**Nam mô Lưu Ly Quang Tối Phong Phật**

**Nam mô Bảo Đức Bộ Phật**

**Nam mô Tối Thanh Tịnh Đức Bảo Trú Phật**

**Nam mô Độ Bảo Quang Minh Tháp Phật**

**Nam mô Vô Lượng Tàm Quý Kim Tôi phong Phật**

**Nam mô Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát**

**Nam mô Phổ Hiền Vương Bồ Tát**

**Nam mô Vô Biên Thân Bồ Tát**

**Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát.**

Lại quy y như vậy mười tận hư không giới hết thấy Tam Bảo.

Đệ tử chúng con ngày nay mong nhờ Phật lực, Pháp lực, Bồ tát lực, nguyện vì hết thấy chúng sanh mà đành lễ quy y cầu xin sám hối. Những chúng sanh đã chịu khổ rồi, xin nhờ sức đại từ bi của chư Phật, chư Bồ tát, liền được giải thoát.

Những chúng sanh chưa chịu khổ, từ nay trở đi cho đến ngày thành đạo, rốt ráo không đọa trở lại trong các đường ác, xa lìa tám nạn khổ; bảm thọ tám phước sinh; được các căn lành, thành tựu bình đẳng, đầy đủ trí huệ, thành tựu biện tài, thanh tịnh tự tại, cùng với chư Phật thành bậc chánh giác.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng nên biết dụng tâm, lắng lòng mà nghe, Tín Tướng Bồ tát bạch Phật rằng: Bạch đức Thế Tôn, lại có chúng sanh, hình trạng rất xấu, thân đen như mực, hai tai lại xanh, hai vai nổi lên, mặt phẳng, mũi dẹp, mắt đỏ vàng ngầu, răng nướu súa sún, hơi miệng tanh hôi, vế ngắn và ung thủng; bụng lớn, lưng nhỏ, tay chân co quắp; xương sườn, xương sống nổi lên, tổn vảy; ăn nhiều; ghê dữ tanh hôi, máu mủ như nhớt; bệnh thủy thủng, càn tiêu, phung hủ ung thư, bao nhiêu điều ác độc hung dữ đều dồn vào thân. Dầu muốn thân cận người không dễ ý. Nếu người khác làm tội, vô cớ mình cũng liên can mang họa. Hằng không được thấy Phật, nghe pháp, không biết Bồ tát không biết Thánh Hiền. Ra vào nơi đau khổ, không bao giờ cùng. Vì nhơn duyên gì mắc phải tội ấy?

Phật dạy: Vì đời trước làm con bất hiếu với cha mẹ; làm tôi không trung chánh với vua, làm người trên không thương kẻ dưới, làm

người dưới không biết kính kẻ trên, không thành thật, không thủ tín với bạn bè, không nhơn nghĩa với làng xóm; không chức tước với triều đình; không đạo đức trong sự xử đoán, không có độ lượng mà lòng dạ đảo điên, sát hại quân thần; khinh khi tôn trưởng, bán nước buôn dân, phá thành phá lũy, cướp giựt trộm cắp, ác nghiệp vô lượng.

Lại khen mình chê người, xâm lấn già nua, lấn hiếp cô độc; báng bổ người hiền, khinh mạn sư trưởng; khi dối kẻ hạ tiện.

Tóm lại là phạm hết bảy tội. Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải ác báo, tội nghiệp như vậy.

Lúc bấy giờ những người bị tội nghe Phật dạy như vậy, khóc lóc động địa, nước mắt trào như mưa, bèn bạch Phật rằng: Nguyên xin Thế Tôn sống mãi ở đời, thuyết pháp giáo hóa cho chúng con mong được giải thoát.

Phật đáp: Nếu ta ở mãi ở đời, những người bạc phước; không trồng căn lành. Họ bảo ta còn sống mà không lo nghĩ đến vô thường, tự do tạo ra vô lượng tội ác, sau ăn năn không kịp.

Thiện nam tử ôi! Ví như con thơ, mẹ thường ở bên mình thì con không nghĩ đến sự gặp mẹ là khó. Lúc nào mẹ đi vắng, con mới liền sanh tâm nhớ tưởng, khao khát luyến mẹ. Lúc ấy mẹ trở lại con mới vui mừng.

Thiện nam tử ôi! Ta nay cũng như vậy. Ta biết chúng sanh không tìm cầu sự thật, thường trú chơn tâm, cho nên ta nhập Niết bàn.

Lúc bấy giờ Phật đối trước những chúng sanh đang chịu tội đó mà nói bài kệ rằng:

Nước chảy không thường đầy,  
Lửa mạnh không thường đốt,  
Mặt trời mọc rồi lặn,  
Mặt trăng tròn rồi khuyết,  
Sự tôn trọng giàu sang,

Càng vô thường hơn nữa,  
Nghĩ lại phải siêng năng,  
Đánh lễ ngôi Tam Bảo.

Lúc bấy giờ Phật nói lời kệ ấy rồi, các người bị tội kia thấy đều buồn rầu mà bạch Phật rằng: Hết thấy chúng sanh làm những việc lành gì mà xa lìa được những tội khổ ấy?

Phật dạy: Này thiện nam tử! Phải siêng năng hiếu dưỡng cha mẹ; phụng sự sư trưởng, quy y Tam Bảo, siêng tu hạnh bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, trí huệ, từ bi, hỷ xả, xem kẻ oán người thân như nhau, không có thân sơ, không khinh người già nua, cô quả; không khinh kẻ nghèo hèn; ủng hộ người như giúp đỡ mình, không có tâm ác đối với người.

Nếu các người hay tu hành được như vậy thời cũng đã là báo được ơn chư Phật; hằng xa lìa ba đường ác, không còn đau khổ nữa. Phật dạy kinh này rồi các vị đại Bồ tát liền được quả vô thượng bồ đề. Các hàng Thanh văn Duyên giác liền chứng được lục thông, tam minh và tám pháp giải thoát. Còn các đại chúng khác đều được pháp nhãn tịnh. <sup>(51)</sup>

Nếu có chúng sanh nào, nghe được kinh này thì không đọa vào ba đường ác và không mắc phải tám nạn, địa ngục trống rỗng, thống khổ không còn.

Tín Tướng Bồ tát bạch Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn, kinh này gọi là kinh gì? Bồ tát ma ha tát phải phụng trì bằng cách nào?”

Phật bảo Tín Tướng Bồ tát: “Thiện nam tử, kinh này gọi là Báo Ứng Giáo Hóa Địa Ngục Kinh”. Các người nên phụng trì và lưu truyền cùng khắp, công đức vô lượng”.

Bấy giờ Đại chúng nghe Phật dạy lời ấy rồi hết lòng vui mừng, đánh lễ vâng lời làm theo.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng nghe lời Phật dạy như vậy, rất đáng sợ hãi, sanh tâm từ bi, nương nhờ thần lực của Phật, tu đạo Bồ tát nhớ địa ngục khổ, phát tâm Bồ đề, vì hết thấy chúng sanh hiện đang chịu khổ, ở đường địa ngục, hết thấy chúng sanh hiện đang chịu khổ ở đường ngạ quỷ, hết thấy chúng sanh hiện đang chịu khổ ở đường súc sanh; rộng ra cho đến hết thấy chúng sanh cùng khắp mười phương hiện đang chịu khổ ở trong sáu đường; nhất tâm nhất ý, vì những chúng sanh ấy mà sám hối, khiến chúng sanh được giải thoát.

Nếu đại chúng không siêng làm phương tiện, chuyển hóa thành phước, thì ở trong mỗi mỗi địa ngục, đại chúng đều có tội phần.

Cùng nhau chí tâm nghĩ đến cha mẹ, sư trưởng, bà con thân thích, sẽ chịu khổ báo về sau và cũng nghĩ đến tự thân đại chúng hiện tại và vị lai cũng phải chịu khổ báo như vậy. Cho nên đại chúng phải cùng nhau nhất tâm tha thiết, năm vóc sát đất, chí thành ân cần vận dụng tư tưởng, nguyện xin một niệm cảm thấu mười phương Phật; một lay đoạn trừ vô lượng tội khổ. Những chúng sanh đã chịu khổ trong sáu đường, xin nhờ Phật lực, Pháp lực, Hiền Thánh lực khiến các chúng sanh ấy liền được giải thoát. Nếu trong sáu đường chúng sanh nào chịu khổ, xin nhờ Phật lực, Pháp lực, Hiền Thánh lực làm cho các chúng sanh ấy vĩnh viễn đoạn trừ sáu đường đau khổ. Từ nay trở đi rốt ráo không đoạ trở lại trong các đường ác; trừ ba nghiệp chướng, tùy ý vắng sanh diệt trừ năm điều sợ hãi, tự tại giải thoát siêng tu đạo nghiệp, không thôi không nghỉ. Diệu hạnh trang nghiêm quá Pháp vân địa<sup>(6)</sup>, vào Kim cang tâm<sup>(7)</sup> thành đẳng chánh giác.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng lại nhất tâm lưu ý, lắng lòng mà nghe và suy nghĩ cho kỹ:

Kinh Tạp Tạng chép: Bảy giờ có một con quỉ bạch với ngài Mục Liên rằng:

“Thân tôi hai vai có mắt, ngực có mũi có miệng mà không có đầu. Vì nhơn duyên gì mắc phải tội ấy?”

Ngài Mục Liên đáp: “Đời trước ngươi làm học trò nhà hàng thịt, khi giết trâu bò thì ngươi vui mừng, lấy dây trói buộc mà lôi kéo. Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy. Đó là tội báo mới nư hoa, kết quả sẽ ở địa ngục”.

– Lại có một con quỷ khác bạch Ngài Mục Liên rằng: “Thân hình tôi như một khối thịt, không có tay chân, tai, mắt, mũi, lưỡi v.v. Thân thường bị trùng rúc chim mổ, cắn rúc mà ăn, đau đớn vô cùng, không thể chịu nổi. Vì nhơn duyên gì mà mắc phải tội ấy?”

Ngài Mục Liên đáp: “Đời trước ngươi cho người uống thuốc độc dọa thai, phá sản khiến chúng sanh mạng sống không hoàn toàn. Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy?”

– Lại có một con quỷ bạch ngài Mục Liên rằng: “Bụng tôi thật lớn, yết hầu như kim. Cùng năm mãn kiếp không hề ăn uống. Vì nhơn duyên gì mà mắc phải tội ấy?”

Ngài Mục Liên đáp: “Đời trước ngươi làm chủ hàng xóm, tự ý mình hào quý, say sưa tung hoành, khinh khi kẻ khác, cướp giật thức ăn uống của người làm cho đói khát, khôn khổ hết thảy nhơn dân. Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy. Đó là quả báo mới đơm hoa, nó sẽ kết quả ở địa ngục”.

– Lại có một con quỷ bạch ngài Mục Liên rằng: “Tôi một đời lại đây, có hai vành sắt ở dưới hai nách, toàn thân cháy rụi. Vì tội gì đến nỗi như thế?”

Ngài Mục Liên đáp: “Đời trước ngươi chia bánh cho chúng, ngươi trộm lấy hai cái, kẹp dưới hai nách. Vì nhơn duyên ấy nên mắc phải tội như vậy. Đó là tội mới đơm hoa, kết quả sẽ ở địa ngục”.

– Lại có một con quỷ, bạch ngài Mục Liên rằng: “Tôi thường lấy đồ tự bao bọc đầu lại, sợ người đến giết, sanh tâm sợ hãi. Vì tội gì đến nỗi như thế?”

Ngài Mục Liên đáp: “Đời trước người phạm ngoại sắc, thường sợ người thấy, hoặc sợ chồng con người bắt được, trói trăn, đánh chết, thường ôm lòng sợ hãi, cho nên mắc phải tội này. Đó là tội mới đơm hoa, nó sẽ kết quả ở địa ngục”.

Ngày nay đại chúng đồng nghiệp trong đạo tràng nghe lời kinh dạy, đâu được không sợ hãi.

Từ vô thủy trở lại cho đến ngày nay chúng con cũng đã làm vô lượng tội ác như thế. Những tội ấy đều do vì không có tâm từ bi, ý mạnh hiếp yếu, tổn hại chúng sanh, cho đến tội trộm cắp của người, mê đọa, sa đọa, nịnh hót bài báng người hiền lành, gây biết bao tội lỗi. Những tội báo như vậy ở trong địa ngục, quyết phải chịu thống khổ trong ba đường dữ.

Ngày nay chí tâm một lòng tha thiết năm vóc sát đất, đầu thành đánh lễ, thay thế cho hết thảy chúng sanh khắp mười phương, đã chịu khổ báo trong sáu đường, đang chịu khổ trong sáu đường mà cầu xin sám hối.

Cũng nguyện xin thay thế vì cha mẹ, sư trưởng và hết thảy bà con quyến thuộc mà cầu xin sám hối và cũng tự vì bản thân mà cầu xin sám hối. Những tội đã làm, nguyện xin trừ diệt hết. Những tội chưa làm, không dám làm nữa.

Nguyện xin quy y thế gian đại Từ Bi Phụ.

**Nam mô Di Lặc Phật**

**Nam mô Thích Ca Mâu Ni Phật**

**Nam mô Liên Hoa Tôn Phong Phật**

**Nam mô Tịnh Bảo Hưng Phong Phật**

**Nam mô Điện Đăng Phan Vương Phật**

**Nam mô Pháp Không Đăng Phật**

**Nam mô Nhất Thế Chúng Đức Thành Phật**

**Nam mô Hiền Phan Tràng Vương Phật**

**Nam mô Nhất Thế Bảo Trí Sắc trì Phật**

**Nam mô Đoạn Nghi Bạt Dục Trừ Minh Phật**  
**Nam mô Ý Vô Khủng Cự Oai Mao Bất Thọ Phật**  
**Nam mô Sư Tử Phật**  
**Nam mô Danh Xưng Viên Văn Phật**  
**Nam mô Pháp Danh Hiệu Phật**  
**Nam mô Phụng Pháp Phật**  
**Nam mô Pháp Tràng Phật**  
**Nam mô Tu Di Đăng Quang Minh Phật**  
**Nam mô Bảo Tạng Trang Nghiêm Phật**  
**Nam mô Chiên Đàn Ma Ni Quang Phật**  
**Nam mô Kim Hải Tự Tại Vương Phật**  
**Nam mô Đại Bi Quang Minh Vương Phật**  
**Nam mô Ưu Bát Liên Hoa Thắng Phật**  
**Nam mô Liên Hoa Tu Trang Nghiêm Vương Phật**  
**Nam mô Kim Cang Kiên Cường Tự Tại Vương Phật**  
**Nam mô Thủ Thắng Nguyệt Vương Phật**  
**Nam mô Nhật Nguyệt Quang Vương Phật**  
**Nam mô Đại Thế Chí Bồ Tát**  
**Nam mô Thường Tinh Tấn Bồ Tát**  
**Nam mô Bất Hưu Tức Bồ Tát**  
**Nam mô Hư Không Tạng Bồ Tát**  
**Nam mô Vô Biên Thân Bồ Tát**  
**Nam mô Quán Thế Âm Bồ tát.**

Lại quy y như vậy mười phương tận hư không giới hết thấy Tam Bảo, nguyện xin Tam Bảo dĩ lòng đại từ đại bi cứu hộ hết thấy chúng sanh, hiện đang chịu khổ, và sẽ chịu khổ trong sáu đường, khiến các chúng sanh ấy liền được giải thoát, đem sức thần thông diệt trừ ba đường ác và nghiệp địa ngục, khiến các chúng sanh ấy từ nay trở đi cho đến ngày thành Phật hoàn toàn không đọa trở lại trong đường ác, xả thân khổ báo, được thân kim cang, tứ vô lượng

tâm, lục ba la mật thường được hiện tiền; tứ vô ngại biện, sáu sức thần thông như ý tự tại, đồng mãnh tinh tấn, không thôi không nghỉ, cho đến khi mãn hạnh thập địa, trở lại độ thoát hết thấy chúng sanh.

## QUYỂN THỨ BA

### – HẾT –

#### **CHÚ THÍCH**

[1]) 4 Vô lượng tâm: Từ, bi, hỷ, xả.

[2]) Lục độ: tức sáu phép ba la mật.

[3]) tứ vô lượng tâm.

[4]) Tam minh: Thiên nhãn minh, túc mạng minh và lậu tận minh.

[5] Pháp nhãn tịnh: thấy được chơn đế lý cách rõ ràng.

[6] Pháp vân địa: địa thứ 10 xem ở quyển 2.

[7] Kim cang tâm: Đại tâm của Bồ tát kiên cố như ngọc kim cang không có gì phá hoại được.